

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Saraseni sub Mauiae reginae ipsorum imperio, Mosen quendam
monachum, tum pietatis tum fidei singularis hominem sortiti episcopum,
se Christianae fidei addixerunt. Cap. XXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRAT. HISTOR.

Romano sua sponte inferuire, eius mandata exequi statuerunt. Quæ cum Valenti erant nunciata, ille minimè, quid inde futurum videretur, animo prospiciens, iubet supplices misericordia complecti: inque hac re vna se clementem ostendit. Itaque quasdam partes Thraciæ illis præscribit ad incolendum, seq; ea de re fortunatum esse censet. Sic enim cogitabat se ex illis exercitum paratum instructumque contra hostes habiturum: quinetiam Barbaros custodes multo plus terroris, quàm Romanos, hostibus incussuros. Et ob eam causam de cætero in milite Romano augendo cœpit esse negligentior: atque adeo veteranos milites, qui in bello viriliter & magno animo dimicare norant, penitus contempsit: pro militibus autem qui ex prouinciis vicatim colligi solent, pecuniam exegit, iussitq; vt pro singulis militibus octoginta aurei exigenterentur, idque cum illos antea tributo leuasset. Hæc quidem origo & causa fuit, cur res Imperij Romani ad aliquod temporis spatium parum prosperè succederent. Nam Barbari, occupata Thracia, & prouincia Romanorum cum securitate possessa, res adeo secundas ferre nesciuere, sed contra Romanos, qui tanta beneficia in eos contulerant, arma capere, omniaq; loca ad Thraciam spectantia vastare cœpere. Quibus rebus ad hunc modum confectis, Valentiq; nunciatis, destitit ab illis in exilium mittendis, qui fidem Consubstantialis amplexabantur. Nā in rebus dubijs perplexisq; cōstitutus, confestim Antiochia relicta, Constantinopolim ire perrexit. Ob quam causam persecutionis incendium contra Christianos ibi excitatū, penitus restinctum est. Eodem tempore Euzoius, qui sectæ Arianae Antiochiæ episcopus fuit, extremum vitæ diem cōfecit, ad quintum consulatum Valentis, Valentiniani autem iunioris primum: in cuius locum Dorotheus successus est.

Quod Saraceni sub Mauiæ reginae ipsorum imperio, Mosen quendam monachum, tum pietatis tum fidei singularis hominem sortiti episcopum, se Christianæ fidei addixerunt.

CAP. XXIX.

VBi Imperator Antiochia decesserat, Saraceni, qui erant antea pop. Romani socij & fœderati, iam tum deficere,

ficere, & muliere quadam, nomine Mauia, duce (cuius vir iam è vita discesserat) bellum contra eos gerere cœperunt, Itaque omnes Romanorum prouinciæ versus orientem illo tempore fuissent à Saracenis penitus vastatæ, nisi illorum conatus diuina quadam prouidentia compressi fuissent. Causa autem talis fuit. Moses quidam genere Saracenus, qui in solitudine monasticum viuendi genus traducebat, propter eximiam pietatem, constantem fidem, & miracula ab eo edita, fama atque omnium sermone celebratus fuit. Istum Mauia Saracenorum regina suæ gentis episcopum designari à Romanis postulauit, atq; ea lege bellum restinguere, fœderaq; cum illis facere pollicita est. Quibus auditis, duces Romani bene secum agi putabant, si ea conditione pax cōstitueretur. Abiecta igitur omni cunctatione, illud confici præcipiunt. Moses itaque eductus è solitudine, Alexandria, ut illic sacerdotij dignitatem capefferet, deductus est. Vbi verò Moses ad Lucium, qui ibi tum præfuit ecclesiis, aduentauit, illius repudiauit designationem: sicque illum est allocutus. Ego quidem me ipsum sacerdotij dignitate indignum existimo: sed tamen si hæc res videatur ex vsu Reipub. fore, tu, Luci, manus mihi nequaquam impones. Tua namque dextera cæde & sanguine redundat. Ac Lucio ad illum vicissim dicenti, non oportere ita contumeliis ipsum afficere, sed discere potius ab ipso religionis dogmata, respondet Moses: at iam non dogmatum ratio queritur, sed facinora tua contra fratres edita, quæ plane conuincunt te vera Christianæ fidei dogmata omnino nõ habere. Nã Christianus non percutit, non obtrectat cuiquam, non pugnat: quippe seruus domini pugnare non debet. At tua facta per eos, quos in exilium expuleris, quos bestijs obieceris, quos igni cremandos tradideris, tanquam voce emissa contra te loquuntur, certioraq; habent indicia quæ oculis cernuntur, quàm quæ accipiuntur auribus. Ista aliaq; id genus, cum Moses dixisset, eius necessarij illum ad montem quendam deducunt, ut ab illis, qui ibi exulabant, crearetur Episcopus. Mose itaq; hoc modo tum designato Episcopo, bellum Saracenorum extinctum est. Mauia autem sic deinceps pacè cum Romanis seruauit, ut filiam suam duci Victori desponderet. Sed de Saracenis hæctenus,

Quod